

אמרגן פלד
— סגורות

אמרגן דישי
— האופציות

„אמרגן לאמרגן - זאב!“

כך מסתבר מהמילחמות

מאחורי הקלעים המתנהלות

סביב שני פסטיבלים

סנטר, אולם שהוא גרוע אפילו בקנה-מידה ישראלי. הכל התנהל באי-סדר. „היו בעיות עם מיקרופונים, עם תאורה, האיגוד לא רצה לתלות תפאורה. לפעמים התגוררנו במלונות סוג ד'. האמרגן הפסיד כסף, ולא שילם לדישי, דישי לא שילם למיקי פלד, וכמובן שגם אנו סבלנו. לא פעם היינו צריכים להתווכח על המשכורת השבועית שלנו, ולאיים שלא נעלה על הבמה אם לא נקבל כסף. „זה מירר לנו את החיים.“

סאן. דישי הוא אמרגנו האישי של אריס. לי היתה אופציה לשלוש שנים על אריס סאן. שנה אחת קודם-לכן הבאתי אותו ארצה. עשיתי עם דישי עיסקה — שיח-רתי אותו מהאופציה על אריס סאן, והוא שיחרר אותי מהאופציה על הפסטיבל. למי רות שהוא כועס, לא יכולה להיות לו כלפי, מבחינה חוקית, כל עילה לתביעה.“

חברת דברון-פרודאקשנס מהמארגן האמריקאי הקטן. „אני החלטתי יחד עם עורכי-הדין שלי, שאם סכום של חצי-מיליון דולר טוב בשבילם, אז הוא טוב גם בשבילי.“

„התחמקויות אלו נמשכו עד מחצית חודש מארס. אותו זמן החליט אמרגן אמריקאי קטן ובלתי-ידוע, לנצל את הפירסום הגדול לו זכה הפסטיבל, לרכב על הגל, להשתמש בשם, פסטיבל חסידי 1974, כדי להטעות את הציבור. לשם כך שכר, במי חיר נמוך ביותר, את הזמרים הישראליים, את המופע תחת שם זה. והחל להריץ את המופע דברון-פרודאקשנס, שמיקי פלד חתם איתה חוזה, לא ידעה כלל שחתמה

באמריקה כמו כלבים!

„פשוט ביובזו אותנו, לא הפיקו מאיתנו את מה שאפשר היה להפיק.“

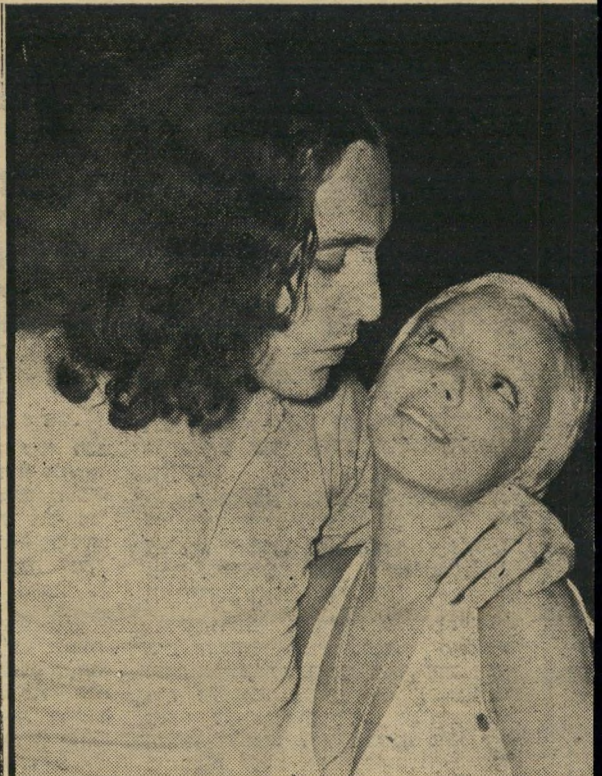
פסטיבל שירי ירושלים

אמרגנים יהודה גורן ודני יצחקי ניהלו עם אהרון שריג, מנהל לישיבת ראש עיריית ירושלים, משא-ומתן מתקדם בעניין הפקת פסטיבל שירי ירושלים. האמרגנים היו נכונים לממן את המופע בכסף, ובלבד שהעירייה תעניק לו מחסותה ויוקרתה.

גורן ויצחקי התקשרו עם שלמה צת, בעל משרד-האמרגנות אורות, וגייסו ל-פסטיבל את הזמרים אילנית, שולי נתן, עדנה לב, רותי נבון, ששי קשת, בועז (החשך בעמוד 24)

זמר גלעד

זמר פיק

האמרגן הפסיד והשחקנים קיבלו משכורות-רוב

זמר גורן
— בסופרמרקטים

מיתו של דבר. מספר הזמר דני גולן: „בשנה הראשונה היה הכל מאה אחוז, אבל בשנה השנייה מכר דישי את הפסטיבל לקארל קריץ. שנה אחת קודם-לכן, אותו קריץ קנה הופעה אחת שלנו והצליח למלא אולם ולהרים חבילת כסף הגונה. הוא ראה כי טוב, והחליט לקנות את כל המופעים. הצרה היתה שהוא איננו איש-מיקצוע, והכל הלך אצלו ברגל שמאל.“

תנאי-ההסכם ביני לבין דישי. האמרגן האמריקאי לא עמד בתנאי התאורה, מערכת-הקול, חדרי-ההלבשה. זה היה מוזעזע. האי-מנים חיו כמו כלבים, הם ממש הושפלו. אני זוכר שלא פעם באה אלי מירי אלוני, ואמרה שככה היא לא יכולה להמשיך. אפילו בחלומותיה משחורים ביותר לא חלמה שתופיע בסופרמרקטים זולים, בפני אנשים שמסתובבים שם וזורקים מיצרכים אל תוך סליהם. היא אמרה שהופעות כאלה מקצרות את חייה.“

על חוזה לא-יחוקי. היא ראתה עצמה נפי געת, ושלחה לאותו אמרגן קטן, ולשני האמנים צביקה פיק ומוטי גלעדי, מכתבי-אזהרה כי אם ימשיכו במופעים, ייתבעו לשלם נזיקין בסך חצי-מיליון דולר. „רק אז התקשר עימי מוטי גלעדי, וגילה את העניין. בררתי את הפרשה וגיליתי, כי חברת דברון-פרודאקשנס האמינה, בי תוסי-לב, כי בידיה חוזה בעל-תוקף, וכבר השקיעה כסף רב בפירסום וקיבלה מיפי רעות מאמרגני-מישנה על-חשבון מכירה-ראש של המופע.“